

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/280/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812200332
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7812200332.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu E. J. I., I..W..V., so sídlom v D., Ú. Č.. X, IČO : XXXXXXXX, zastúpeného advokátskou kanceláriou T. J., I..W..V., Ú. Č.. X, D., proti žalovanému I. P., bývajúcemu v W., U. Č.. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného U. R. V. V.O. I. H., so sídlom v N., C. Č.. XX, zastúpeného S.. O. K., advokátom, so sídlom kancelárie C. I., R.. I. Č.. X, o zaplatenie 1.556,15 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava zo dňa 31. júla 2012 č.k. 9 C/94 /2012 - 46 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o trovách konania.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy odvolacieho konania vo výške 20,31 eura a tieto zaplatiť advokátovi S.. O. K. do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil, vyslovil, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva, zaviazal žalobcu uhradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 189,60 eura na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia a zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku žalobcovi.

Rozhodol tak v konaní, v ktorom si žalobca uplatnil peňažný nárok na zaplatenie 1.556,15 eur s prísl..

Výrok o zastavení konania odôvodnil s poukazom na ust. § 96 ods. 1 O.s.p. keď uzavrel, že žalobca podaním doručeným súdu dňa 5. 6. 2012 pred začatím pojednávania zbral podaný návrh v celom rozsahu späť a konanie vo veci žiadal zastaviť.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., pretože žalobca zbral návrh späť a tým procesne zavinil zastavenie konania, za situácie keď k späťvzatiu nedošlo z dôvodu správania sa žalovaného po podaní návrhu, ale po tom, čo právny zástupca vedľajšieho účastníka vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku. Keďže za zastavenie konania zodpovedá žalobca, vznikla mu povinnosť nahradiť trovy konania žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi popri žalovanom, ktorý mal v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník (§ 93 ods. 4 O.s.p.). Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi účelné trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 189,60 eur za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, podanie odporu proti vydanému platobnému rozkazu dňa 23. 4. 2012 á 71,37 eur, paušálnu náhradu hotových výdavkov 2 x 7,63 eur

a DPH vo výške 20 % z trov právneho zastúpenia v sume 31,60 eura podľa príslušných ust. vyhlášky č. 655/2004 Z.z..

Výrok o nepriznaní náhrady trov konania žalovanému bližšie neodôvodnil.

O vrátení kráteného súdneho poplatku prostredníctvom príslušného daňového úradu rozhodol podľa ust. § 11 ods. 3 a 4 zákona č. 71/1992 Zb. (zaplatený súdny poplatok v sume 86,37 eur krátil o 6,63 eur).

Proti tomuto uzneseniu, vo výroku, ktorým súd zaviazal žalobcu na úhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi podal včas odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd po preskúmaní napadnutého výroku tento zmenil a náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, pretože vedľajším účastníkom uplatnené trovy konania nemožno považovať za účelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie práva, lebo aj keď zákon pripúšťa vstup vedľajšieho účastníka do konania, žalobca nevidí význam v jeho právnom zastúpení. Zdôraznil, že združenie sa samo prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania. Konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a jeho nehospodárnosti a na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať použitím ustanovenia § 150 O.s.p.. Paušálny vstup vedľajšieho účastníka zastúpeného advokátom do konania, v ktorom pre vstup nebol žiaden dôvod, navodzuje dojem, že jeho účelom nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Vytýkal súdu prvého stupňa, že priznanie náhrady za úkon právnej služby - prevzatie a príprava právneho zastúpenia je nepreskúmateľné, pretože z rozhodnutia nie je zrejmé, akým spôsobom sa právny zástupca oboznámil so spisovým materiálom. Navyše, vyjadrenia právneho zástupcu sú v konaní zhodné s vyjadreniami v iných konaniach (len vpisovanie do kontextu), pričom takéto úkony má prioritne vykonávať samotný vedľajší účastník.

Vedľajší účastník vo svojom obsahovo rozsiahlom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť a priznať náhradu odvolacích trov. Zdôraznil, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba. Právo na zástupcu má z rovnakých dôvodov, z akých ho má aj žalobca, preto je absurdné, ak žalobca ako účastník konania zastúpený advokátom upiera právo na zastúpenie advokátom inému účastníkovi. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno pritom odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Konanie vo veci bolo zastavené po tom, čo žalobca zobral podaný návrh späť a to až po ich vstupe do konania, teda ako dôsledok ich aktivity. Účasť vedľajšieho účastníka v konaní je pre spotrebiteľa efektívna, v zmysle cieľov a účelu, na ktorý je združenie založené. Poukázal na novelizované ustanovenie § 137 O.s.p., podľa ktorého im výslovne patrí náhrada výdavkov za zastupovanie advokátom. Zdôraznil, že v spotrebiteľských veciach (tak ako je tomu aj v tejto veci), ako aj vzhľadom na okolnosti, za ktorých žalobca plošne na celom Slovensku uplatňuje pred súdom pohľadávky z neprijateľných zmluvných podmienok, po použití nekalých obchodných praktík, a navyše ktoré sú premlčané, nedávajú predpoklad pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. na rozhodnutie o trovách konania.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie vo výroku o trovách konania podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolačný súd sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a konštatuje jeho správnosť. Preto len na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého uznesenia s poukazom na odvolacie námietky žalobcu považuje za potrebné dodať nasledujúce:

V právnej veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu (tak ako je tomu aj v prejednávanej veci) má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať "právny záujem na jeho výsledku", pretože možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ust. § 93 ods. 2 O.s.p..

Keďže ust. § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno z toho vyvodiť záver, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom. Vedľajšiemu účastníkovi zároveň vzniká aj právo na náhradu trov konania, kam podľa ust. § 137 ods. 1 O.s.p. patrí náhrada trov právneho zastúpenia, ktorá mu môže byť priznaná len v prípade, ak právo na náhradu trov vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. ukladá povinnosť nahradit' trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska.

Správne preto súd prvého stupňa priznal náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného a na ich náhradu zaviazal žalobcu, ktorý tým, že zoberal podaný návrh na začatie konania späť procesne zavinil, že sa konanie muselo zastaviť.

Neobstojí ani námietka žalobcu spochybňujúca nutnosť a účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom, pretože vedľajší účastník má rovnaké práva ako účastník v konaní (§ 93 ods. 3 O.s.p.), teda aj právo dať sa v konaní zastúpiť zástupcom na základe plnomocenstva (§ 28 ods. 1 O.s.p.). Odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že až po vstupe vedľajšieho účastníka do konania zoberal žalobca podaný návrh v celom rozsahu späť a konanie žiadal zastaviť.

K namietanému priznaniu odmeny za úkon právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia (správne : prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom) odvolací súd poznamenáva, že podľa § 14 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (v ďalšom v texte : Advokátska tarifa) je tento úkon právnej služby jedným z tam taxatívne vymenovaných úkonov, za ktoré patrí odmena právnenmu zástupcovi vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny. Jeho obsahom (v tomto prípade) je činnosť právneho zástupcu pred vstupom vedľajšieho účastníka do konania a spočíva najmä v zistení potrebných informácií, založení samotného spisu a v konečnom v dôsledku aj zaslaní písomného podania, ktorým vedľajší účastník vstúpil do tohto konania. Keďže odmena za takýto úkon právnej služby vyplýva priamu z označeného ustanovenia Advokátskej tarify, súd prvého stupňa správne za tento úkon priznal náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného.

Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že žalobca sa v podanom odvolaní dovoľával rozhodnutia o trovách konania podľa ust. § 150 O.s.p. (tak, aby v konečnom dôsledku vedľajšiemu účastníkovi na strane

žalovaného nebola náhrada trov konania priznaná), neuviedol však žiadne konkrétne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by boli relevantným dôvodom na to, aby úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhrada trov konania nebola výnimočne priznaná.

Vzhľadom na tieto podstatné skutočnosti odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 1 v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p., a úspešnému vedľajšiemu účastníkovi konania na strane žalovaného priznal proti neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúce z odmeny vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny zo sumy 18,26 eura podľa § 14 ods. 3 písm. b/ Advokátskej tarify t.j. 9,13 eura (vychádzajúc z tarifnej hodnoty veci - hodnoty predmetu odvolacieho konania 189,60 eura, t.j. namietanej výšky trov konania) + 7,63 eura režijný paušál = 16,76 eura + DPH 20 % (3,35 eura) spolu 20,31 eura.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.